

DE MEERLEN- HOVENIERS

Uitnodiging

Beste buren,

*Wij nodigen u van harte uit op de 5de burendag in onze wijk, op **dinsdag 25 mei 2010**.*

Zoals steeds zetten wij ons stoeltje niet zomaar op straat maar schuiven wij verder door naar ons buurtparkje: het domein van de baron, thans gekend als het Meerlenhof. De oudere Hobokenaren herinneren het zich zeker nog onder de naam Hof van Havenith.

*Wij voorzien in een hapje en een drankje en verwachten u **vanaf 19 uur** tot... de laatste bezoeker is vertrokken.*

Buurten bij de baron

Wat burendag doet met 't Meerlenhof... Of is het net omgekeerd?

Francis De Decker

Dit verhaal is gedeeltelijk fictie, gedeeltelijk realiteit. Hoever de fantasie reikt laten we over aan jouw verbeelding. Maar misschien zit hier meer waarheid in dan u denkt. Het antwoord krijgt u alleszins op 11 september. Hou die datum zeker vrij. En misschien licht onze picknick van 26 juni een tipje van de sluier? Of misschien al onze burendag van 25 mei?

Jawel, mevrouw, komt u maar door, mijnheer. Hier is 't te doen. Wat zegt u?... Zeer zeker, neemt u uw stoeltje mee. Kijk hier is nog plaats. Op het gazon. Lekker in de schaduw van de boom en met zicht op het kasteel.

Oef! De buren met hun stoel op straat krijgen, dat is nog te doen. Maar ze verder laten doorlopen tot in een buurtparkje zoals het Meerlenhof, dat ligt al heel wat moeilijker. Hoewel... Zo'n unieke accommodatie om te buurten vind je toch niet overal? Vanwaar dan die drempel om het eigenste buurtparkje met de buurt te bezetten?

Het antwoord laat niet lang op zich wachten zodra de gesprekken loskomen. De mensen zijn duidelijk nog onder de indruk van het verleden van dit domein. Niet alleen van zijn recente geschiedenis, maar ook van langer geleden. Stel je voor: tenslotte zitten we hier met onze stoel op de grond van een baron. Enkele jaren geleden zag het er heel anders uit. De oudere Hobokenaren vertellen dan graag hoe zij als jongen van 10, kikkervisjes en salamanders gingen vangen in de slotgracht rond het kasteel. Vanuit het perspectief van de 21ste eeuw lijkt dat nu een heel onschuldige bezigheid maar dat gevoel hadden wij niet in de jaren vijftig. Een stemmetje maande ons steeds op onze hoede te zijn en daarom stond telkens iemand op de uitkijk. En aangezien ik het niet erg op had met die glibberige, potige en kriebelende dingen was die taak stevast weggelegd voor ... *inderdaad u raadt het al... maar wil u voortaan een oudere Hobokenaar zo maar niet meer onderbreken in het vuur van zijn betoog? Dank u!*

En hier zitten we dan, met de schroom van toen en onze plompe voeten van nu, op een gazon dat ooit door een hovenier werd gemaaid met zeis en sikkel, en alleen daarom al de status kreeg van heiligdom. Toen was het ondenkbaar dat je dat zomaar betrad. Tenzij je natuurlijk de nog hogere status van baron bekleedde. 't Kan verkeren.

De Meerlenhoveniers – mei 2010 – nr. 9

Het Meerlenhof: algemene website: <http://www.meerlenhof.be> met als specifieke rubriek voor De Meerlenhoveniers: park.meerlenhof.be

Het Meerlenhof is gelegen in de Meerlenhoflaan nr. 30, 2660 Hoboken.

Redactieadres: Francis De Decker, Nachtegaallaan 6 bus 62, 2660 Hoboken – francis.dedecker@meerlenhof.be

Van de baron gaat de blik naar 't kasteel. 't Sjonge, wat hebben ze daar mee aangevangen, vraagt mijn overbuur zich af. *Helemaal afgezet met die donkere luiken. Waar is dat goed voor? Wie wil daar in nog vertoeven in die eeuwige duisternis? Stel je voor dat de baron zou terugkeren?...*

Misschien heeft hij niet liever dan dat, vervolgt mijn achterbuur. Kan hij lekker van die typisch decadente adellijke feestjes organiseren die toch geen daglicht mogen zien.

Wie wil daar nog wonen, achter die donkere luiken, in de eeuwige duisternis? vraagt mijn overbuur zich af.

Psst! Niet omkijken, mensen, fluistert mijn onderbuurvrouw, daar daalt van de trappen van het kasteel, een figuur af die zó voor een baron kan doorgaan... Niet om -kij -ken!!! Trees, heb ik gezegd!! Ja nu heeft hij ons natuurlijk in de gaten en komt hij naar ons toe. Zie je nu! Leg jij het maar uit, hoor!

Inderdaad, daar komt een postuur op ons af dat zo uit een andere eeuw lijkt gestapt, niet uit de vorige maar nog een verder. Bolhoed, monocle, zwart gestreept driedelig pak, zilveren zakhorloge, misschien een paar gouden tanden maar om dat te zien lacht hij voorlopig niet breed genoeg. Wie loopt nu nog rond

in zulk een outfit en in zulk weder. Uit ongemak schuifelen we met onze stoeltjes van het gras naar het grind. We proberen dat wat ongemerkt te doen maar het lukt ons niet bijster.

Tot onze opluchting blijkt de baron een minzaam man. Het klopt wat ze over hem vertellen. Hij begroet ons zeer beleefd met een brede glimlach, maar niet breed genoeg om mogelijk goud te zien. *Goedenavond, mevrouwen, mijne heren. Mooi weertje niet. Blij dat u ingegaan bent op mijn uitnodiging om te komen buurten op mijn domein. Maar waarom blijft u toch zitten op dat harde grind. Neemt u plaats op het gazon. Dat voelt veel zachter aan uw welgevormde voetjes, is het niet mevrouwetje. Mijn hovenier heeft vandaag het gras speciaal gemaaid om het u zo comfortabel mogelijk te maken. Niet waar, Fons?*

Pas nu bemerken we Fons. Hij stond al de hele tijd bij ons maar hield zich, zoals dat een ondergeschikte van de baron betaamt, bescheiden op de achtergrond. Nu beaamt hij overtuigend, met een bezorgde blik naar zijn gazon, wat zijn meester stelt.

Hé, moeten we jou ook al als een van onze burens bezien? vraagt mijn bovenbuur een beetje vanuit de hoogte.

Sterker nog! repliceert de hovenier gevat. *U bent niet alleen mijn buur maar vandaag zelfs mijn welgenode gast. Ik woon namelijk ook op dit domein. Daar in het hoekje. Ziet u waar die bomen in een rechthoek staan? Daartussen staat mijn huisje. Speciaal voor mijn welgeëerde en aangename bezoekers, zoals u er ongetwijfeld een bent, heeft mijn zeer dienstwillige wederhelft haar legendarische soep staan pruttelen op de Leuvense stoof.*

Zo'n uitnodiging slaan we niet af. Zijn woorden zijn nog niet koud of we zitten aan de hete brei. Ondertussen monsteren we de nederige woonst.

- *Wat een contrast, merkt mijn linkerbuur, op een paar honderd meter staat hier een groot kasteel voor een baron, een barones en hun twee zonen. Meiden en knechten steken ze in een kelderkeuken en slapen mogen die boven op een zolder. En hier ter plekke zit een hele buurt samengetroeft in een huisje waar een echt kroostrijk gezin zich onder één dak moet wringen.*

- *Ho maar zo slecht hebben we het niet hoor, valt de hovenier ons in de rede. Hij heeft blijkbaar het hele relaas opgevangen. Aan zo'n 1.000 BEF per maand is dit wel een goed betaalde baan. Daarmee kun je toch al wat broden kopen aan 10 cent, hé. Neem daarbij dat we geen huishuur of verwarming*

moeten betalen. Het gas voor de verlichting komt van het kasteel. Af en toe moeten we wel een gasnetje vervangen, maar dat is niet de grote kost. Aardappelen en groenten halen we uit de tuin hiernaast. Die verzorg ikzelf. Dus als je dat allemaal bij elkaar rekent dan...

Nu is de verwarring pas compleet. Zijn wij aan 't dromen of is het hier nog echt? Zijn wij in een verkeerde eeuw beland? Of is de tijd hier blijven staan? Weten deze mensen niet dat er in de 21ste eeuw zoiets bestaat als een welvaartsstaat en ze zich absoluut niet meer verplicht hoeven te voelen om gelukkig te zijn? Vooral mijn buur aan de linkerkant heeft het zichtbaar moeilijk.

Ondertussen is ook de baron gearriveerd met zijn duivenmelker. Ze zijn afgekomen op het burengerucht en de geur van verse soep. Ook de baron is daarop verlekkerd. Spijtig genoeg zijn we een beetje te gretig geweest. Maar dat deert niet. Hij blijft zijn minzaamste lach behouden maar nog altijd niet breed genoeg naar mijn zin. Hij is niet weinig fier dat ook jongere Hobokenaren kunnen genieten van zo'n ouderwets bereide soep.

Mijn rechterbuur wendt zich tot de duivenmelker. *Houdt u van duiven*, vraagt hij eerder retorisch en zet zijn quasi kennersblik op. *Weet u, je kan dat bezien als een sport... of... als een investering*, begint hij aan een ellenlang betoog. De duivenmelker zet zijn even quasi geïnteresseerde blik op maar ik ken ondertussen de breedvoerigheid van die man en weet wat ons te wachten staat. *Kijk*, vervolgt hij, volop genietend van zijn gewichtigheid, *je schaft je een raszuivere prijsduif aan en zet die bij...*

- Daarin bestaat precies mijn beleid valt de baron hem, tot mijn grote genoegen, in de rede. Waarom denk je dat ik zo dikwijls in de prijzen val? Laatst heb ik nog een wereldberoemde duif verkocht, "de Kaers" genaamd. Ik durf je zelfs voorspellen dat binnen een kleine eeuw, ... zo tegen 2010, nog altijd raszuivere duiven die rechtstreeks afstammen van het geslacht Havenith, prijzen zullen binnenhalen.

Prachtig gepareerd, denk ik bij mezelf. Mijn rechterbuur staat er zowaar beduusd bij. Maar dan komt dat "fraaie" kantje van mijn linkerbuur weer boven. *Typisch*, vertrouwt hij me toe, *de grote baas gaat met de eer en de prijzen lopen, maar de knecht mag de duivenshit opkuisen*. Ik snoer hem snel de mond. Verdorie! Kunnen die twee betweters niet eens een héél klein petieterig stukje met hun gedachtengoed opschuiven naar het centrum, zodat ik niet telkens het midden moet houden?

Al keuvelend steken we het ijzeren bruggetje over, voorbij de slotgracht en belanden in de moes- en bloementuin. Mijn rechterbuur heeft duidelijk zijn debacle van daarnet nog niet verteerd en waagt volop opnieuw zijn kans. *Kijk!* stelt hij, *kijk! Ik betwist zeker niet het nut van zo'n tuin. Absoluut niet! Maar met zo'n stuk grond kan je toch veel meer doen. Als ik dat hier bekijk, laat me even rekenen, wel ja, en ik*

schat het ruw hé, heel ruw... maar hier is zeker plaats voor, laat ons zeggen...hmm... zo'n 36 appartementen. Je graaft wel eerst de hele boel ondersteboven om er ondergrondse garages aan te leggen. Dan verkoop je dat allemaal en, mijn beste baron, daarna ben je voor goed uit de kosten voor uw kasteel. Uw hovenier hoef je niet langer meer te onderhouden want uw tuin is weg! Als je wil, ik heb wat connecties die ...

De toch al niet te brede minzame lach op het gelaat van de baron is nu helemaal verdwenen. Hij lijkt me zelfs ietwat geïrriteerd en reageert serieus gepikeerd.

De grootouders van wijlen Simonne Gijssels, jongste dochter van de hovenier van de baron, rustend voor het huisje ter gelegenheid van Hoboken Jaarmarkt

- Ik weet het, stelt hij, ik weet het maar al te best. Ze hebben dat hier inderdaad geprobeerd. De nozems. Maar daar heb ik lekker een stokje voor gestoken. Stel u voor. Mevrouw de barones staat er immers op dat haar vazen bestendig gesierd zijn met verse snijbloemen en ikzelf wens alle dagen verse groenten op het menu. Niet die van de supermarkt maar van het seizoen. Van waar zou dat moeten komen, denkt u? Niet van die berg stenen die ze hier wilden kieperen! Dat feestje is dus niet doorgegaan en dat heb ik ze "ginder" wel eens flink gezegd ...

- Nou breekt mijn klomp, mompelt mijn buur uit Holland net iets te luid, die heren van stand verliezen misschien wel hun gouden tanden maar nooit hun streken... Hebben wij hier met de hele buurt jaren actie gevoerd om burendag in het buurtpark te kunnen vieren, komt daar zo'n overblijfsel uit het Ancien Regime de eer voor zichzelf opeisen. Kunnen die het echt niet laten om te teren op de arbeid van anderen?

- Een "overblijfsel" lijkt me iets te sterk, corrigeert de baron. Hij heeft opnieuw zijn minzame lach

De plek waar volgens de aanwijzingen van Simonne, het hoveniershuisje heeft gestaan. Let op de stand van de bomen in de vorm van een rechte hoek.

maar nog lang niet breed genoeg om mijn nieuwsgierigheid te bevredigen. Laat ons zeggen dat ik ben teruggekeerd naar mijn kasteel en mijn domein om eens te bekijken hoe het erbij staat. En ik moet zeggen, ik ben jullie echt dankbaar voor wat jullie hebben klaargespeeld. Het zou toch zonde zijn, niet? Hier! Bekijk die mooie ronde dieprode aardbeien. Vooruit Fons, pluk er een paar voor die mensen. Moet je proeven en let op die zeer specifieke smaak die je enkel treft in fruit dat komt uit echte Hobokense grond.

Maar wij bedanken feestelijk. Tenslotte zijn we 2010 en zijn onze papillen verfijnder kost gewend. Zo'n bes, recht van de grond...

brrr! Al de hele tijd smachten we naar die authentiek industrieel bereide patattenchips waarmee de stad trakteert op burendag en vooral, naar dat alom gekend kwaliteitsbier

uit de omgeving.

En zo vervoegen wij ons weer bij de rest van de groep. Ze hebben ons niet eens gemist en weten blijkbaar niets van onze rondgang in het domein en, naar ik mij afvraag, misschien ook in de tijd?

Dankwoord

Wij danken Simonne Gijsels zaliger, de jongste dochter van de hovenier van de baron van Havenith. Als surfend ontdekte zij destijds onze website en nam prompt contact op met ons. Het leverde ons een schat aan anekdotes, die wij hier alweer konden aaneenrijgen tot een nieuw verhaal.

Staat ook in ons programma:

- 26 juni: Picknick/cultuurstraat met speciale act van...
- 2, 3 en 4 augustus: speelstraat in het park.
- 11 september: Feest van de Baron.

mmv:

DISTRICT HOBOKEN